

s strežbo bolnih in ranjenih, se druge princezinje cesarske hiše neumorno trudijo, da z dobrimi deli, z obiski v bolnicah in podporo bolnih in ranjenih prinašajo luč in tolažbo žrtvam vojne, tako zlasti soproga višjega armadnega poveljnika, nadvojvodinja Izabela, dalje nadvojvodinja Blanka s svojimi hčerami in nadvojvodinja Marija Valerija.

Obupanje v Srbiji.

Kakor poroča „Südslawische Korrespondenz“, pričena se javno mnenje na Srbskem v zadnjem času hudo spreminjati. Del srbskega časopisja je že ponehal z nečuvno gonjo proti Avstro-Ogrski. Zdaj pa so obupali tudi že posamezni doslej rusofilski listi.

Tako piše organ srbskih trgovcev, katerega vodi bivši srbski minister G. Jaja: — „Zadržano sapo vprašamo se danes, kakšni konec bodoje stvari zavzelo. Nekaj časa sem sledili smo kakor zacoprani od Rusov diktirani politiki. Pri temu smo pozabili, da zamore iz ruske politike le suženjstvo slediti. Kaj nam zamore Rusija podeliti? Vladanje ruske knute pomenilo bi za Srbe isto, kar je pomenilo svoj čas za Poljake: suženjstvo. Ukrajinci in Poljaki storijo vse, da bi se osvobodili od ruskega jarma. Samo mi Srbi se klanjamo pred grozovitim molohom Rusije, ki vse podjarmlja. Srbija je v grozovitem položaju, v notranjem razburjenju. Mrliči pokrivajo bojišča. Kako naj to konča?“

Zanimivo je, da je objavo tega članka vladina cenzura dovolila. Resnica je, kar piše omenjeni srbski list. Ali Srbi naj bi se bili raje pred vojno na to spominjali. Zdaj je prepozno; zdaj gre vse rakovo pot in vse srbske misli so splavale po Drini in Savi . . .

Srbski kralj Peter pred odstopom?

List „Dnevnik“ v Sofiji in za njim tudi drugi listi poročajo iz Niša: Odstop srbskega kralja Petra smatrati je kot sklenjeno stvar. Kralja se o ničesar več ne informira in za ničesar več tudi ne kaže

več zanimanja. Ta revolverski kralj preselil se je zdaj iz Ribarske Banje v neko malo vas in se nahaja skoraj vedno v kėsanju na gorovju Jaslievica. — Iz Bukarešte zopet poročajo, da je stopil dne 30. septembra v Nišu kronski svet skupaj, to pa brez kralja. Udeležil se ga je tudi vojvoda Putnik. — Srbski kralj bode torej kmalu doživel plačilo za vse svoje zločine. „Futsch ist futsch“!

Z gosli v vojni.

V „Obzoru“ čitamo: Z enim izmed naših domačih polkov je odšel na bojišče tudi mlad cigan. Ker ni imel drugega, je vtaknil v svoj žep svojo cigansko pipo, pod pazduho pa je vzel svoje ciganske gosli. Kadar je imel čas, je zasviral na svoje gosli, njegova stotnija pa je veselo pela. Vojaki so bili vedno dobre volje. Naenkrat je postal cigan zamišljen, a njegovih gosli ni bilo več slišati. To je opazil tudi častnik ter vprašal vojaka cigana, zakaj je tako otožen. „Gospod stotnik“, je odgovoril cigan, „pokorno javljam, da so mi razbite moje gosli. Malo prah, malo dež, včeraj pa ona sovražna krogla, ki mi je oddrgnila kožo na prsih in mi razbila gosli. Ni mi žal za prsa, ne za kožo, žal pa mi je za gosli!“

Stotniku se je smilil cigan, zato mu je rekel: „Ako boš marljiv in hraber, ti bom kupil nove gosli!“

Cigan je od veselja tlesknil ob dlan, vrgel kapo v zrak in veselo zavriskal. Od tega časa je bil povsod prvi, v vsakem boju je hrabil svoje tovariše, sploh nastopal je kot vzor vojaka, kot pravi junak. Tako je prešlo par dni. Polk je dospel v neko mesto, kjer mu je stotnik kupil nove gosli.

Cigan se je ves spremenil in zopet je sviral na svojih goslih, kjerkoli je mogel. Veselje je bilo zopet v njegovi stotnji. Nekega dne pa je zadela tudi njega svinčenka in mu povzročila hudo rano. Odpeljali so ga z bojišča. Evo ga sedaj v eni izmed zagrebških rezervnih bolnic. Čim je končana „vizita“, seže ranjeni cigan po svojih goslih in svira. Ranjenci dvigajo glave,

poslušajo, se vesele in pojo spremljajo pesem. In tako odmevajo bolniške dvorane od časa do časa od zvokov veselih vojaških pesmi. In prav je tako. Kdor poje, zlo ne misli in se nadaja boljše bodočnosti. To je povest, resnična in živa o ciganu vojaku in o njegovih goslih.

Vstaja v Makedoniji.

K.-B. Sofija, 6. oktobra. List „Dnevnik“ poroča, da se je tudi grško-makedonska vstaja hudo razširila. Tam se snuje mnogo, večidel iz Mohamedancev obstoječih čet, ki štejejo navadno po 200 mož. Ena teh čet je pred kratkim med Ostrovo in Vladovem pri Vodeni tri železniške mostove v zrak spustila; eden teh mostov bil je več sto metrov dolg. Neka iz domačega bulgarskega prebivalstva osnovana četa je pretekli četrtek imela 8 urni boj proti srbskemu vojaštvu in to pri Gevg'heli; potem se je četa v redu nazaj potegnila.

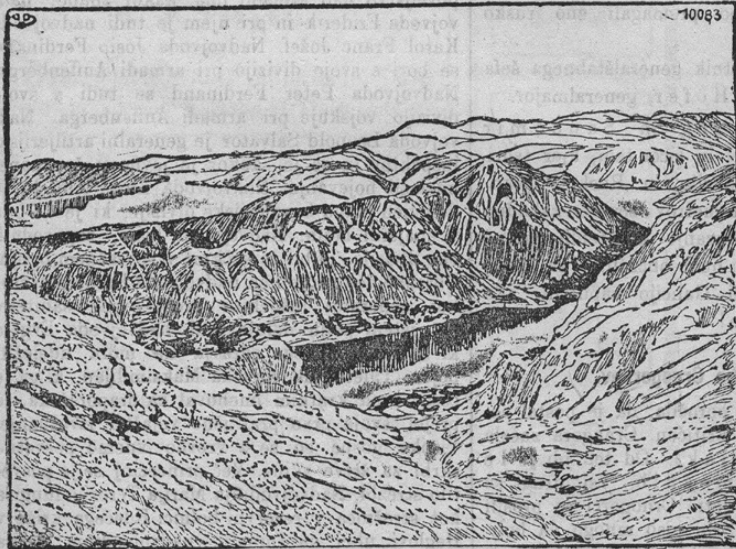
Vsi stari sovražniki zahrbtne Srbije se torej zdaj dvigajo!

Junaki čini na Balkanu.

Ko so naši vojaki pred kratkim kot odgovor na srbski poskus vpada v Srem zopet čez Drino z ofenzivo pričeli, moral je neki ordonančni oficir eni v preboju nahajajoči se koloni k daleč oddaljeni sosedni koloni nujno poročilo potom avtomobila prinesiti. Prevoziti je moral vsled tega neposredno na našem bregu Drine vedečo cesto, na katero je sovražnik vedno streljal. Vkljub hitri vožnji avtomobila bil je šofer težko ranjen, tako da je imel ravno se toliko moči, da je voz zabremzal. Vsi so morali voz zapustiti in z ranjencem se pred sovražnim ognjem skriti. Ranjenec bil je v nevarnosti, da se izkrvavi; poleg tega ni bilo mogoče poročilo prenesti. Slučaj prinesel je za patroljo 29. hnovedskega regimenta v bližino. Neki „gefreiter“ imenom Ferdinand Gauk, izpučen avtomobilski šofer, bil je takoj pripravljen pomagati. V najhujšem ognju pripravil je voz mirno in hladnokrvno, vzdignil ranjenca v voz in peljal ordo-

Ponesrečeni napad na Cattaro (Kotor.)

Poročali smo že v zadnjih številkah našega lista, da so francoski vojni parniki opetovano poskušali, naše bojne pristane napasti. Zlasti jih bode v oči naš dalmatinski pristan Kotor ali Cattaro. Tam so poskusili bombardirati trdnjave, pa niso ničesar dosegli. Nemški listi poročajo o teh bojih sledeče: Ko so avstro-ogrski parniki bombardirali Centivari in uničili večji oddelek Črnogorcev, prišel jim je v roke tudi brezžični brzojav francoske mornarice na Črnogorce. V brzojavu so zahtevali Francozi, da naj Črnogorci pričnejo s splošnim napadom na Bocche di Cattaro, češ da bodoje oni ta napad z bojnimi parniki od morja sem podpirali. Avstrijci so torej vedeli za ta nameravani na-

Die Bocche di Cattaro.

Karte zum Seegefecht vor Cattaro.

pad in bili pripravljeni. Dne 19. p. m. ob 8 uri prišlo je 3 malih in 15 velikih francoskih bojnih parnikov v Bocche; v megli posrečilo se jim je 6 kilometrov blizu brega priti. Avstrijci so hoteli, da bi Francozi prišli na pomorske mine; ali nakrat so se ti vstavili in pričeli obračati. Takrat padel je na trdnjavi Kobila signalni

strel in takoj so pričele 4 baterijske salve forov Lustica in Maumla streljati. Kanonada trajala je okoli četrte ure. Takoj prva salva uničila je en francoski parnik, katerega je zadelo 24 granat naenkrat; vseh 6 dimnikov in most za komandanta je zletel v zrak. Parnik se je potopil. Dva druga sta bila teško poškodovana; ostali

pa so jako hitro izginiti. Francozi so vsi skupaj le dvakrat zadeli; en avstrijski mornar je bil težko eden pa lahko ranjen. Danes prinašamo dve sliki: prva nam kaže pokrajino in trdnjave Bocche di Cattaro, druga pa tozadevni zemljevid, ki bode cenjene čitatelje gotovo zanimal.

Velika licitacija

dne 18. oktobra od 9. ure dopoldne naprej v Ptuj, Florijaniplatz. Razprodajalo se bode stare obleke, pohištvo, perilo, jermena palice, dežnike itd. Izkupiček se porabi za naše vojake.